

## Nr 290.

Av herr **Pettersson i Dahl m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 17, med förslag till förordning om erkända skatteförmedlingskassor, m. m.*

Det i vårt land hittills tillämpade systemet för uppbörd av skatter är förenat med betydande olägenheter. Uppbördens sker nämligen relativt lång tid efter det att inkomsterna förvärvats. Denna eftersläpning av skatterna medför, att många skattskyldiga ha svårt att betala den vid uppbördsterminen eller uppbördsstämma förfallande skatten.

För att råda bot på dessa olägenheter ha ett antal olika kassor bildats för förmedling av skatteinbetalning. I en till riksdagen avlämnad proposition nr 17 har Kungl. Maj:t föreslagit en statlig reglering av denna verksamhet. Enligt denna proposition skola möjligheter skapas för en utbyggnad av skatteförmedlingsverksamheten. Sådana skatteförmedlingskassor, som förmedla utskyldsbetalning endast för fysiska personer, kunna vidare av vederbörande länsstyrelse antagas till erkända skatteförmedlingskassor.

Såväl affärsbanker som sparbanker kunna enligt förslaget till förordning om erkända skatteförmedlingskassor antagas till dylika, och vidare erhålla andra skatteförmedlingskassor rätt att anlita dessa bankinrättningar för sin verksamhet. Varje insättares tillgodohavande i en sparbank eller på sparkasseräkning i en affärsbank får enligt nu gällande bestämmelser icke överstiga ett visst belopp. Då en skatteförmedlingskassa kommer att behöva ha högre belopp inestående och det förutsättes, att medlemmarna skola tillgodoräknas vanlig inlåningsränta på sina tillgodohavanden, föreslås ändringar i dessa bestämmelser, så att begränsningen inte skall gälla för skatteförmedlingskassor. Ändringar föreslås såväl i lagen om bankrörelse av den 22 juni 1911 som lagen av den 29 juni 1932 om sparbanker jämte förordningen av den 21 juni 1922 angående postsparbanken.

Även jordbrukets kreditkassor mottaga insättning av sparmedel på sparkasseräkning, vilken verksamhet regleras av gällande förordning om jordbrukets kreditkassor. Det är då anmärkningsvärt, att någon ändring av motsvarande paragrafer i denna förordning icke föreslås i den nu framlagda propositionen. Det kan på grund härav uppstå tvivel om, huruvida jordbrukskassorna kunna antagas till erkända skatteförmedlings-

kassor och vidare om andra skatteförmedlingskassor kunna hos jordbrukskassorna insätta medel på sparkasseräkning till ett högre belopp, än som gäller för enskilda insättare.

Enligt vår mening bör i dessa här nämnda avseenden någon åtskillnad icke göras mellan jordbrukskassorna och andra bankinrättningar. Jordbrukskassorna böra helt jämföras med dessa. Vi vilja därför hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 17 för sin del beslutar sådan ändring i berörda författningar, att jordbrukets kreditkassor i fråga om den föreslagna skatteförmedlingskasseverksamheten bli jämföras med övriga bankinrättningar.

Stockholm den 6 febr. 1943.

*Anders Pettersson*  
i Dahl.

*Per Persson*  
i Norrby.

*K. E. Hansson.*

*Ivar Pettersson*  
i Rosta.

*Hjalmar Nilson*  
i Spånstad.